

FOTO STEPHAN VAN HESTEREN

Een echte Groothof, energiek en humoristisch

JEUGDTHEATER OPA, WAAROM ZIJN ER MEER VRAGEN DAN ANTWOORDEN?

Van Beer Muziektheater Regie Aike Dirkzwager **Leeftijd** 5+ **Gezlen** 31/1 **Waar De Krakeling Te zien** 15/2, Theater van 't woord, 15/3 Zaantheater, 3/5 Almere

★★★★☆

Zo'n energiek, bijdehand meisje dat de waaromfase nooit is ontgroeid en nog altijd vol vragen zit – als zo'n meisje dan bij haar norske en sinds oma's dood nogal allennige opa gaat logeren, kun je gesprekjes krijgen als het volgende.

Meisje: "Opa, wat tellen schapen als zij willen slapen? Houden ze op een theefabriek ook koffiepauze? Waarom is afkorting zo'n lang woord?"

Opa: "Ik word gek van al je vragen! Zie ik eruit als een encyclopedie?"

Meisje: "Wat is een encyclopedie?"

Opa: "Wikipedia uit opa's tijd."

René Groothof, die de laatste jaren veelgeprezen vertelvoorstellingen voor kinderen vanaf een jaar of negen maakte, vaak gebaseerd op een volwassenenboek, gooit het met *Opa, waarom zijn er meer vragen dan antwoorden?* over een andere boeg. Met zijn dochter Lisa dook hij in de jarenzeventigklassieker *Why are there more questions than answers, grandad?* van de Ierse cartoonist Kenneth Mahood en maakte hij een energieke, humoristische muziekvoorstelling voor kleuters.

De rol van korzelige, stuurse opa ligt Groothof goed. Afwerend hangt hij in zijn stoel – pantoffels, hoge broek, bretels, stok onder handbereik. Het gekwetter van zijn kleindochter Cindy maakt hem horendol, zijn gezicht vertrekt in een scala aan gekwelde grimassen. Naar zolder met dat kind, voordat hij haar wat aandoet.

Don Duyns bewerkte Mahoods boek tot een lekker bekkende, ritmische theatertekst met liedjes, op toneel live ondersteund door Eric Magnée en Willem de Booi op trommel en gitaar. Met hun laconieke optreden maken de

musici deel uit van de vertelling zonder die te verstoren. Centraal staan immers Cindy en haar opa. Zij is druk, onstuitbaar haast, hij dreigt door zijn eenzaamheid te vervallen in apathie. De logeerpartij brengt hen beiden verder; na afloop lijkt Cindy wat te zijn gekalmeerd en opa vindt het leven weer de moeite waard. Die boodschap zit subtiel verpakt in een fantasievolle voorstelling, die wordt voortgestuwd door Cindy's vragen.

Knap is hoe dit op zich wat eentonige gegeven steeds een nieuwe wending krijgt. De zolder waar Cindy naartoe wordt gestuurd, blijkt een schat aan rommel te bevatten. Cindy's verbeelding slaat ervan op hol en opa laat zich er schoorvoetend in meetrokken. Een antieke stofzuiger, een pijp die bellen blaast, een trompetje: het lijkt lukraak gekozen ouwe troep, maar de voorwerpen hangen samen met opa's verleden. Hij voert zijn kleindochter mee terug in de tijd, zodat zij ontdekt dat er meer in haar grootvader schuilt dan een ongelukkige knorrepot. Sterker nog: dat vragen stellen heeft ze gewoon van hem.

Het ontwapenende spel van Lisa kleurt prachtig met Groothofs wrevelige gemopper. *Opa, waarom zijn er meer vragen dan antwoorden?* is vintage René Groothof. Met deze nieuwe vorm kan hij weer jaren vooruit.

Joukje Akveld